

DARBININKŲ BALSAS

KLAIPĖDOS MIESTO IR APSKRITIES PROFESINĖS SĄJUNGOS INFORMACINIS LEIDINYS

Klaipėda, 2012 m. liepos mėn. Leidžiamas nuo 1995 m. liepos mėn. Nr. 8 (225)

Liepos 6-oji – Valstybės diena. Ar turime mes, tą valstybę?

Lietuvos valstybė Tautos akyse – priešas?

Lietuva atsidūrė ant bedugnės krašto, arba paprasčiau sakant, ji apvogta. Keista, kad tie, kurie ją išvogė, šiandien yra garbinami ir ramiai sau kiaušės akimis žiūri į tuos, kuriuos apvogė. Kiek įteisintų vagių, kurie apvogė Lietuvį tautą, yra nuteisti ar pasodinti į kalėjimą? Aš asmeniškai tokių nežinau. Didžioji dauguma žmonių tuos vagis žino ir netgi žino, kuris kur ir kada ką pavogė. Viskas atrodo labai paprasta ir suprantama, bet neįmanoma suvokti, kodėl taip atsitiko ir kodėl esame tokioje padėtyje. Visi turbūt sakys, kad Lietuva korumpuota šalis ir nėra čia teisybės... Mano manymu, problema yra tolerancijoje. Gavo lietuvius į kairąjį skruostą, jis atkišą dešinįjį skruostą. Tolerancija – priešingos nuomonės, pažiūrų, tikėjimo, įsitikinimų gerbimas. Mums įskiepijo kažkokią toleranciją, kad leistume plisti ir daugintis visokiems parazitams, kurie tiesiogiai kenkia mūsų tautai. Jeigu išvardyčiau pavardes ir paminėčiau politinę partiją, po šito straipsnio manęs jau ant šios žemės gyvo nebebūtų... Kam viso šito reikia, taigi jūs viską patys kuo puikiausiai žinote, tik apsimitate, kad jūs čia nieko dėti. O būtent, mielieji, jūs ir esate kalčiausi, tie, kurie visas šitas vagystes matėte ir nieko nedarėte. Kaltindamas jūs tikrai nenoriu aukštinti savęs, kad aš darau kažką, o jūs ne. Mūsų tėvai, seneliai pastatė mums gamyklas, vaikų darželius ir daug naudingų visuomenei dalykų. Kaip bebūtų, po 1991 m. nepriklausomybės atgavimo, tai tapo mūsų visų bendru turtu, kurio mes neprižiūrėjome ir leidome įteisintiems vagims jį „išparcelioti“. Apvogę Lietuvos tautą, kostiumuoti vagys ramiai sau toliau kabina mums ilgus makaronus per televizijos ekranus ir kitas žiniasklaidos priemones, o žmogeliai kaip apsvaigę ir išsiilgę tų makaronų, mielai savo ausimis juos suvalgo. Nukvailinti žmogeliai po kurio laiko suvokia, kad šitie makaronai nesumažina alkio jausmo ir neduoda jokios asmeninės naudos. Šitai kartojasi jau kelintą kartą, ar tik nebūs į tuos makaronus įdėta dar ir kokių konservantų, kad tų makaronų vis norėtum ir norėtum. Skaudu švęsti liepos 6-ąją, kaip Lietuvos valstybės dieną, nes valstybė Tautos akyse šiandien yra tiesiog priešas, o Tauta į tai žiūri su tolerancija... **Vaidas LEKSTUTIS**

„Politiniai banditai“

„Naujas, patriotinis Seimas, be perkrikštijusių KP, KGB ir rezervistų, eliminuotų juos dar ir iš valstybinių struktūrų bei pedagogikos, iš politinių bei visuomeninių organizacijų ir jau tada galėtume atkurti savo valstybę be buvusių okupantų politinės įtakos, be vakarietiškos „dovanos“ liberalizmo su homoseksualistų ir pedofilų bylomis. Ir tai ne tik galime, bet ir privalome padaryti šiemet, spalio mėnesį per Seimo rinkimus. O iki rinkimų – reikia griežtai atrinkti „grūdus nuo pelų“, kad ir vėl jų nepatektų Seimui. Pirmiausia susirikiuokime teisingai terminus, kad vėl kokio sukčiaus Sorošo parankinis mums neįpirštų kokių liberalų, pagarbių tolerantų, globalistų ar vaivorykštinių homoseksualistų... Jei išverstume į lietuvių kalbą „liberalai“, išseitų „myliu visus“!? Tai dar vaivorykštinė vėliavėlė kaip simbolis šalia ir aišku kokios ne politinės, o lytinės orientacijos siekius ši partija gana užmaskuotai, bet siekia. Pagarbi tolerancija – reiškia pakantumą, bet ne bet kokį (sakykime – kaip atitvertame paupy gėjų eitynes), o „pagarbų pakantumą“, o „pagarbų pakantumą“ kokį šiemet pademonstravo valdantieji konservatoriai, surengdami ne vienu homoseksualistų, o viso pulko „nusiorientavusių mažumų“ (lesbiečių, gėjų, biseksualų, transseksualų) ištiesą renginių plejadą per savaitę su spaudos konferencija Lietuvos širdy Seime, gėjų knygos pristatymu, seminaru ir netgi eitynėmis Gedimino prospekte!!! Argi ne keista, kad kitai nepilnametei mergeitei, nukentėjusiai nuo pedofilų, ne tik „pagarbios tolerancijos“ nebuvo parodyta, bet netgi 72 konservatorių ir socialdemokratų balsais šios tragedijos svarstymo klausimas buvo išbrauktas iš Seimo dienotvarkės!!! Taigi, akivaizdu, kad rudenio rinkimuose nei už konservatorius, nei už socdemus Tauta nebalsuos. Turime Seime „globalistų“ atstovus, kuriems, kaip ir sovietmečiu...jų adresas nei namas, nei gatvė, o visa sąjunga...! Šiandien jų adresas jau visas žemės rutulys, o tautybę atstoja tik pilietybė. Būtent globalistų niekaip nesiseka „prikirpti“ nei pagal kriminalinius, nei pagal civilinius kodeksus, net ir „alkaponės“ mokesčių mokėtojų variantas neveikia! Tačiau, būtent tokios (Darbo partijos) frakcijos atstovė – veterinarė su kolege iš konservatorių frakcijos-muzike, gavo leidimą aplankyti pagrobtą mažylę“!? L L

Šturmas Garliavoje – beširdė politinė kvailystė

„Kai šiandien politinis ir teisinis elitas triumfuoja, kad teisinės valstybės pagrindai buvo apginti Garliavoje, paprastam žmogui kyla natūralūs klausimai: Lietuvoje yra keli tūkstančiai neįgyvendintų teismo sprendimų, tad kodėl būtent šitam buvo mestos tokios jėgos ir lėšos, o gal už jas buvo galima įvykdyti dešimt kitų teismo sprendimų?“ – teigė buvęs Seimo pirmininkės Irenos Degutienės patarėjas vidaus politikos klausimais Dalius Stancikas. Nuo birželio 1-osios – Vaikų gynimo dienos – Seimo vadovei nėra kam patarti vidaus politikos klausimais – tais klausimais, kurie Daliaus Stanciko nepaliko abejingo.

Alfa.lt interviu su buvusiu Lietuvos Respublikos Seimo pirmininkės patarėju vidaus politikos klausimais Daliu Stanciku.

Alfa.lt: „Pasitraukimas iš Seimo pirmininkės Irenos Degutienės komandos „šalių susitarimu“, likus keliems mėnesiams iki rinkimų, neįtikina. Užkulisuose kalbėta, kad tarp jūsų atsirado esminių nesutarimų skaudžiausiais šių dienų klausimais?“

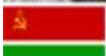
D. S.: „Apsisprendimą trauktis lėmė nenoras „stovėti po medžiu“. Kalbant plačiau, likus kiek daugiau nei pusmečiui iki rinkimų, jau prasidėjo rinkimų kampanija. Į Seimą dirbti atėjau ne dėl kažkokių pareigų ar algos, o tikėdamasis kažką patobulinti Seimo darbe, bendroje politikoje. O prasidėjus nepaskelbtai rinkimų kampanijai, visos partijos stengiasi išlaikyti komandinę veikimo drausmę, tad lieka vis mažiau vietos bet kurio Seimo nario individualiai saviraiškiai, taip veikiančios Seimo nariai net baudžiami. Seimo pirmininkė nėra politiškai atskiras asmuo. Ji yra ir Tėvynės sąjungos pirmininko pirmoji pavadootoja – nori ji ar nenori, tačiau prieš rinkimus jai tenka žaisti tą komandinį žaidimą. Todėl ir nemačiau savo, kaip nepartinio patarėjo, galimybių kažką realiai veikti. O „stovėjimas po medžiu“, vykstant pakankamai svarbiems įvykiams mūsų visuomenėje, man yra nepriimtinas. Apie pasitraukimą pradėjau galvoti po Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos (FNTT) skandalo, kai taip ir negražinti į pareigas gerai dirbę, staburą turėję ir su sisteminiėmis valstybės ydomis pradėję kovoti buvę FNTT vadovai. Būta daug skambių pareiškimų, bandant juos apginti, tačiau viskas baigėsi niekuo. Užteko kai kam pagąsdinti, kad grius koalicija ar kad kažkas neteks kažkokio posto, ir visas principingumas išgaravo, kova su sisteminiėmis ydomis, esmine korupcija baigėsi. Nugalėjo prisitaikėliškumas – kaip visada. Ir tokių „principingumo“ atvejų būta ne vieno – VSD kontržvalgybos vadovų Vytauto Damulio ir Kastyčio Braziulio, energetikos viceministro Romo Švedo atvejai, kai kompetentingi, valstybei atsidadę pareigūnai be rimtų įrodymų atleidžiami arba išsina „savo noru“. Kai kuriose situacijose Seimo pirmininkė laikėsi pakankamai gerai, bet yra bendra sistema, kuri visus surikiuoja į vieną partinę eilutę: vienas ar keli nusprendžia, kaip partijai geriau, o kiti akiai vykdo. Svarbiausia partinė drausmė, toks savotiškas klanų principas, o vertybės ir programa ten, kažkur toli, horizonte. O galutinis mano apsisprendimo taškas vis tik buvo įvykiai Garliavoje, kur valstybės struktūros, mano galva, elgėsi pakankamai nusikalstamai. Politinis ir teisinis elitas džiūgauja, kad teisingumas triumfavo, buvo įvykdytas teismo sprendimas, o man taip ir liko neaišku – kas konkrečiai nutarė, kad reikia įvykdyti pirmąjį teismo sprendimo dalį – vaiką gražinti nedelsiant, ir nuspjovė į antrąją – nenaudojant prievartos. Suprantu, kad toks teisėjo sprendimas panašus į nurodymą, kad vanduo nebūtų šlapias, tačiau tie, kurie ėmėsi jį vykdyti, tai turėjo įvertinti. Gal dabar nereikėtų akivaizdžiai meluoti, kad prievartos nebuvo bei slėpti tos prievartos įrodymus – įslaptinti filmavimo įrašus. Tas akivaizdus melas, ta nereikalinga prievarta prieš beginklius žmones (kam reikėjo nesipriešinančiam pensininkui, invalidui purkšti ašarines dujas ir pan.?) labiausiai ir žeidžia. Kaip ir Seimo atkaklus nenoras išgirsti nemažos dalies visuomenės prašymą ištirti šiuos įvykius. Ar po to galima parlamentą vadinti visuomenės, tautos atstovais? O kaip vertinti tą „teisingumo“ įvykdymą bendrame Lietuvos kasdienybės kontekste? Po „teisingumo“ įvykdymo gegužės 17 dieną Garliavoje, kelių Seimo narių liudijimais, valstybė poniai L. Stankūnaitei, kaip suprantu, jau ne vienerius metus yra sudariusi išskirtines sąlygas: 3 kambarių butas su prabangiu apstatymu ir vidiniu kiemu, nemokamas maitinimas, drabužiai, kosmetika, dabar jau ir filmavimo kameros, ir, žinoma, apsauga, transportas – žodžiu, tikras komunizmas. Seime, tai išgirdus, plojama katučių ir niekam nekyla elementarus klausimas – už kokius tos ponios nuopelnus šiais pasaulinės krizės laikais toks dėmesys? Juk dar gyvi disidentai ar partizanai, Vyčio kryžiaus ordininkai, rūsiuose prakalėję dešimtmečius už mūsų visų laisvę ir geresnį gyvenimą, daužyti ir kankinti, net negali svajoti apie tokį valstybės teisingumą. Kodėl tokie išskirtinimai vienai moteriai, jei tai tik paprasta, kaip teigiama byla, už kurios niekas daugiau neslypi, tik vienos šeimos ambicijos negražinti motinai vaiko? Arba dabar prašoma Seimo leisti nuteisti teisėją N. Venckienę už tai, kad ji, būdama beginklė, pasipriešino 240 ginkluotų policininkų. Rimtas kaltinimas ir teisingumas turi triumfuoti ir šioje byloje. Tačiau kur yra teisingumas, teisingumo ministras, visi žymieji teisės žinovai, kai „Panevėžio statybos trestas“ išėikvojo 50 ar 70 mln. litų daugiau, nei buvo numatyta sutartyje Valdovų rūmų statybai, metų metais viršijo visus įsipareigotus terminus ir jam ne tik kad neskaičiuojami delspinigiai, kaip numato sutartis, kaltų nėra, o Vyriausybė dar šiuos statybininkus apdovanoja pelningu užsakymu už biudžeto pinigais – toliau tęsti šias statybas, skiriant tam dar 20 mln. litų. Kaip čia su teisingumu? Tos pačios valstybės institucijos, kurios pusę metų pametusios visas kitas problemas laužė galvas ir repetavo, kaip prievartoms įvykdyti apylinkės teisėjo sprendimą Garliavoje – iš senelių išplėšti jų užaugintą anūkę, dabar pusę metų laužo, kaip nevykdyti Aukščiausiojo Teismo sprendimo dėl neteisėtų pastatų Neringoje. Todėl, kai šiandien politinis ir teisinis elitas triumfuoja, kad teisinės valstybės pagrindai buvo apginti Garliavoje, paprastam žmogui kyla natūralūs klausimai: Lietuvoje yra keli tūkstančiai neįgyvendintų teismo sprendimų, tad kodėl būtent šitam buvo mestos tokios jėgos ir lėšos, o gal už jas buvo galima įvykdyti dešimt kitų teismo sprendimų? Kodėl čia netaikoma ypatinga skuba? Kiek našlaičių kasdien patiria stresą ir pažeminimą, žudosi, bėga iš tos aplinkos, kur gyvena, nes svajoja gyventi taip, kaip ta mergaitė pas savo senelius Garliavoje, bet kodėl visos valstybinės pajėgos buvo nukreiptos ne į juos, o į tą vieną mergaitę? Kodėl tie visi vaikų psichologai, užuot per atstumą, nenuvykę į vietą, televiziniu būdu nustatinėję tos vienos pasirinktos mergaitės diagnozę (kaip dabar aiškinama filmuotais kadrais iš slaptų namų, ta diagnozė buvo neteisinga), negalėjo per tą laiką pagelbėti dešimtims kitų, labiau nuskriaustų vaikų?

Atkelta iš 1 puslapio

Ir kaip po viso šito paprastam Lietuvos Respublikos piliečiui patikėti, kad šita istorija neturi jokių esmingų užkulisių? Kam apskritai dabar bereikia tęsti tą pedofilijos bylos teisminį procesą, kai jau iš anksto žinome, kad niekas po tokių įvykių nebetikės šio teismo sprendimu? Kas dabar patikės, kad visi šturmai Garliavoje buvo ne tam, kad N. Venckienė negalėtų atstovauti dukterėčios interesams teisme? Kam visa tai reikėjo daryti, jei nieko iš tiesų nebuvo, jei viskas tik išgalvotas pasakos? Kam toliau eikvoti pinigų tam beviltiškam teismo procesui, jei tiek A. Ūso artimieji netiki, kad jis netyčia paskendo baloje, nei D. Kedžio, kad jis paspringo lapu, o po to krisdamas įsitaikė kirstines žaizdas? Ir kodėl tu turi patikėti artimieji, jei netiki net patyrę kriminalistai, profesionalai, su kuriais man teko šnekėtis? Niekaip nesuprantu ir tokios politinės logikos – politikai piktinasi gatvės minios teismais, bet patys savo veiksmais tai tik skatina. Parlamentinių partijų vadai piktinasi ir baiminasi „violetinės“ partijos, bet savo nelogiškais veiksmais viską daro, kad ji populiarėtų. Tik beširdis kvailys galėjo sumąstyti tuos du šturmus Garliavoje ir dar po to kelti N. Venckienės bylas už juos, nes tokiais veiksmis tik plėtojamas visuomenėje mitas apie valdančio klanu suokalbį prieš tautą. O prieš mitus kovoti visi bejėgiai. Matau tokį užburimą ratą: ne vienas Seimo narys užkulisiuose kalba, kad, jei ne nebūtų įkurta „violetinė“ partija, tai jie palaikytų N. Venckienę, bet dabar joje mato konkurentę, o štai N. Venckienės šalininkai sako taip: kadangi Seime mūsų niekas nepalaiko, tai mes turime patys eiti į rinkimus.“ **Alfa.lt:** „Tačiau ir Seimo pirmininkės reakcija į Garliavos įvykius kai kada atrodydavo kaip „stovėjimas po medžiu“? **D. S.:** „Man būtų neetiška ir nekorektiška vertinti Seimo pirmininkę. Būnant patarėju negali viešai reikšti savo asmeninės pozicijos svarbiais klausimais. O dabartinėje situacijoje tą daryti norisi, todėl ir nutariau pasitraukti.“ **Alfa.lt:** „Pačiam teko būti Tėvynės sąjungos nariu, nuolatos stebite jos veiklą, santykis su partija iki šiol yra asmeniškasis, turint galvoje, kad Jūsų sutuoktinė Aurelija priklauso šiai partijai. Būtų įdomu išgirsti Jūsų politologines įžvalgas apie TS-LKD ateitį, rinkimų rudenį prognozes?“ **D. S.:** „Mano prognozės TS-LKD atžvilgiu liūdnos, nes viskas daroma priešingai politinei logikai. Prieš metus partija per vidinius rinkimus galėjo pakeisti savo lyderį iš nepopuliariausio politiko į antrą pagal populiarumą šalyje. Juokinga, bet buvo mestos visos pastangos, kad taip neįvyktų. Veiksmai prieš rinkimus lygiai tokie patys – vien minimalaus atlyginimo padidinimo pavyzdys– juk ji vis tiek po rinkimų opozicija pakels, tad iš kur toks netoliaregiškas užsispyrimas? O partijos vertybės (stipri tradicinė šeima) ir kandidatų parinkimas (Rokas Žilinskas)? Pagaliau jau minėta FNTT istorija, kur TS-LKD galėjo parodyti savo vertybinį ir partinį stuburą, apskritai pakreipti Lietuvos politiką kita linkme, kur vertybės aukščiau nerišlių politinių koalicijų ar kabinetinių susitarimų, tačiau... Man atrodo, kad partijos pirmininkas su savo keliais ištikimaisiais visiškai nesiruošia laimėti jokių rinkimų, kaip skelbiasi, nes jiems ir taip gerai – pirmas dešimtukas kelias kadencijas ramiai pragyvens Seime opozicijoje, o po to gal vėl pavyks patekti į valdžią – štai ir visa elementari politinė logika. Keista, kad ji tokia priimtina daugiatūkstantinei partijai.“

Alfa.lt

Garliava, 2012 m. gegužės 17d., šešta valanda ryto. Iki dantų ginkluotų 240 policininkų demonstruodami savo brutalią jėgą, šturmavo Kedžių sodybą. Dialogas su „robokopais“ dėl smurtinės grėsmės mažai mergaitėi, nebuvo vedamas. Tuo labiau tokiu „dialogu“ laužti duris, daužyti langų stiklus, leidžiam tik vaduojant įkaitus, kai įkaito gyvybei ir aplinkiniams gresia pavojus. Kedžio dukrelė prievarta buvo išplėšta nuo globėjos Neringos Venckienės kaklo ir antstolės, policininkų bei Laimutės Stankūnaitės ir jos advokato pagalba skubiai išvežta nežinoma kryptimi.

 1991 M. SAUSIO 13 D.

 2009 M. SAUSIO 16 D.

2012 M. GEGUŽĖS 17 D.

Sovietų kariuomenė šturmuoja parlamento gynėjus. Policija šturmuoja taikų mitingą prie Seimo.

Policijos šturmas prieš mažą mergaitę Garliavoje.

„Vykdantys operaciją „Imam mergaitę“, sukarinti policijos spec. būriai turėjo pranešti Vidaus reikalų ministruui ir policijos generaliniam komisariui, kad Garliavoje, prie Kedžių namų beginkliai piliečiai savo kūnais saugo įėjimą į namą. Argi nežinoma, kad prieš beginklius žmones negalima eiti su ginklais? Iškilus įtampai tarp žmonių ir policijos, bet kurio pareigūno ginklas, nesvarbu, kad ten guminės ar kovinės kulkos (provokacijai ir guminių kulku būtu užtekę), galėjo atsidurti įtūžusio provokatoriaus rankose ir tada pasekmės baisios. Vyriausybė turėjo perspėti, kad „prieš beginklius žmones eikite be ginklų.“ Juk tai buvo uždara erdvė – kiemas, kaimynų namai ir langai. Visai kitaip ginklai vartojami atviroje erdvėje. Pvzd, kaip buvo Seimo priegose šaudoma atviroje erdvėje, bet irgi prieš neginkluotus mitingo dalyvius. Apsaugai ir savyginai uždaroje erdvėje yra kitos priemonės. Deja, nuotraukos rodo, kad daug kur buvo prievarta prieš žmones, bet tai įvardijama kaip „kliūčių šalinimas.“ O kai įsikibusią mergaitę plėšė nuo kaklo per prievartą, jūs, pareigūnai, tos prievartinės kliūties „nematėte“ ir nepašalinote, nepaklūsdami net Vyriausiosios ginkluotųjų pajėgų vadės – Prezidentės pasakymui, kad jėgos prieš mergaitę negalima naudoti. Ar buvo mergaitė išvesta už rankutės, linksmai pasišokinėdama ir pamojuodama seneliams? Ar nežinote, kad visi anūkai labai myli senelius ir seneliai – anūkus? Tai prigimtinė meilė pirmiausiai motinai, o paskui seneliams. Vartodami jėgos struktūras, jūs pažeminote ir motiną, kad parodytume, kokia „žiauri motina“, kad sugeba vaikui meilę parodyti tik su „kariuomenės“ prievarta. Ir manau, kad toks prievartinis meilės parodymas visam laikui suformuos mergaitės sąmonėje gynimosi instinktą nuo netikros meilės ir pasitikėjimo motina. Tai baisi žala šiai mergaitėi. To nei piešiniais, nei prietaisais neįmanoma pamatuoti. Taip pat manau, kad jėgos struktūros, paklūsusios neprotingiems antstolės įsakymams, sukompromitavo save netolygioje „operacijoje“ prieš silpną mergaitę ir turėtų pasitraukti iš visų tarptautinių organizacijų, nežeminant Lietuvos“.

Kunigas Alfonsas Bulotas

Teismo kronika

Klaipėdos dramos teatro vadovas Gediminas Pranckūnas padavė į teismą profsąjungą, kad ši nedavė sutikimo atleisti iš darbo jo sekretorės kanceliarijai, kuri taip pat yra ir teatro profsąjungos skyriaus pirmininkė.

Atleidimo motyvas - sekretorė nesutinka dirbti „pakeistomis darbo sutarties sąlygomis“ pagal vadovo paruoštus pareiginius nuostatus. Civilinę bylą dėl profsąjungos nutarimo panaikinimo Klaipėdos miesto apylinkės teisme 2012 m. liepos 11 d. nagrinės teisėja Larisa Šimanskienė.

Edvardas ŠALKAUSKAS

Liepos mėnesį gimtadienio proga sveikiname

Įną Gelbudieneį, Dalią Kabalinienę, Virginiją Skuodienę, Rimą Ingilertienę, Edviną Kersnauską, Nijolę Praninskienę, Jeleną Lingienę, Liudmilą Nikitiną, Tatjaną Lapicką, Vidą Jakštienę, Valentiną Usik, Arūną Račkauską, Olgą Liubas, Galiną Archipovą, Marių Bakaną, Oną Striaupienę, Marių Radzij, Joną Misevičių, Gintautą Mieleiką, Edviną Kišoną, Viktorą Servą, Sigitą Urbonavičių, Nerijų Girletą, Bronislavą Adomaitienę, Vigintą Rimkų, Aliną Savickąją.

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga
Žemaitijos baldininkų darbininkų sąjunga

RINKIMAI

2012 m. birželio 30 d. Klaipėdos miesto ir apskrities profesinės sąjungos (KMAPS) ataskaitinėje - rinkiminėje konferencijoje vyko pirmininko, tarybos bei revizinės komisijos narių rinkimai. Pirmininko veiklos ir finansinę ataskaitą už trejų metų laikotarpį, konferencijos delegatai įvertino labai gerai.

Klaipėdos miesto ir apskrities profsąjungos pirmininku trejų metų laikotarpiui penktai kadencijai perrinktas Edvardas Šalkauskas.

Tarybos nariais išrinkti:

Nijolė Praninskienė, Ingrida Simanauskaitė, Vytautas Jakas, Lina Urbonovičienė, Vilgelmina Čenokol, Aušra Mieleikienė, Kostas Stasiulis, Stanislava Alsienė, Jūratė Stašinskienė, Stanislovas Požė, Loreta Belova, Antanas Sugintas, Regina Rudinskienė, Genė Bazienė, Ana Trimailova, Tomas Paulauskas, Ivanas Čebanas, Natalija Popova, Egidijus Končius, Tatjana Lapickaja, Kastytis Stončius, Virgijūnas Mockus, Vida Brazdauskienė, Danutė Pušinskienė, Antanas Laurinavičius, Laima Vaičiulienė, Andrius Stelmokas, Liudmila Golubeva, Marijus Kazlauskas, Laima Čižauskytė, Tomas Bumbulevičius.

Revizinės komisijos nariais išrinkti:

Danutė Bielskuvienė, Jurij Gusev, Janina Razmienė.

Inf. „Darbininkų balsas“

Eriko Lesausko individuali įmonė gamina:

*antkapius, stato paminklus, kloja plyteles, kala raides, kasa duobes, atveža juodžemio; **Atlieka laidojimo ir kremavimo paslaugas:**

*įvairūs karstai; *įkapės: suknelės, kostiumai, avalynė; mirusiojo išvežimą iš namų visą parą (tel. 8-612-71977); mirusiųjų išvežimą ir parvežimą Lietuvoje ir už jos ribų;

*katafalkų, autobusų nuoma; dokumentų tvarkymą, salių užsakymą; laidojimo duobių kasimą.

Erikas Lesauskas. Darbo laikas: 9:00-18:00, tel. 8-683-93951, (8-612-71977)

Lietuvos valdančioji klika kuria vergovinę - baudžiavinę sistemą

Gyvendami laukinio kapitalizmo gniaužuose, anarchijos ir valdžios savivalės apraiškoje, kada valdantieji ėmė save jausti valstybe, nesiskaitydama su tauta, išparceliuodama visų mūsų sukurtą nacionalinį turta, žemę ir miškus, savų vienminčių ginami ir saugomi nuo Temidės tarnų, priėjome prie apsurdo.

Sveikatos apsaugos sistema žlugdoma. Daug kam gydymas tapo neprieinamas. Socialinė atskirtis yra didžiulė. Vieni pasinaudoję situacija, tapo žaibiškai turtingi – milijonieriais, o didžioji dalis piliečių nuskurdinti, skolose pasmerkti, iš butų išmesti.

Šiandien viską lemia pinigai ir kapitalas, to ir galia ir teisybė. Valdžia kurdama vergovinę sistemą, ėmė propaguoti, neva daro pažangą į geresnį gyvenimą, o iš tikro, ji verčia piliečius paklusnumui ir nuolankumui. Atlyginimai neatitinka pragyvenimo lygiui, pensijos mažos, seni žmonės susilaukė genocido. Nereikia nei lagerių ir tremimų – vietoj numarinami. Tokiai valdžios kuriamai sistemai pavydėtų Stalino budeliai ir Hitlerio fašistai.

Liudmila GOLUBEVA

„DARBININKŲ BALSAS“ redakcija

Steigėjas ir leidėjas **Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga**

S. Dariaus ir S. Girėno g. 21-21, LT- 92254 Klaipėda (durų kodas – 3 8)

Tel. 8-46-217825, faksas: 8-46-411019, mob. 8-686-17406

El. paštas: kmapp@gmail.com

Internetinis tinklapis www.kmapps.lt

* **Pasirašyti straipsniai nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone**

Redaktorius Edvardas Šalkauskas

Redakcinė kolegija: Gintautas Mieleika, Rimas Lukauskis, Nijolė Praninskienė, Juozas Turauskas, Vilgelmina Čenokol, Jaras Valiukėnas, Kęstutis Lebrikas, Danutė Bielskuvienė, Liudmila Golubeva, Edvinas Kersnauskas, Loreta Belova, Alina Savickaja

Dailininkas Rimas Lukauskis

Korektoriai - maketuotojai: Loreta Belova, Danutė Bielskuvienė

Reporteriai: Jaras Valiukėnas, Kęstutis Lebrikas, Viačeslav Lapčuk, Gintautas Mieleika